

VELIKONOCE

Pomlázky a kraslice jsou pro většinu z nás tradičními symboly velikonočních svátků. Každý symbol, forma oslav a ostatně jako vše v našem životě má kořeny a původ v naší víře. V původním křesťanském chápání jsou Velikonoce nejdůležitější slavností, připomínkou podstatných věcí víry. Od Zeleného čtvrtka do Velikonoční neděle souvisí liturgie s biblickým zachycením příběhu zatčení, odsouzení, ukřižování a vzkříšení Ježíše Krista.

A jak vypadá výše zmíněné „zatčení, odsouzení, ukřižování a vzkříšení“ v realitě?

Je to zastavení se, uvědomění si současně nevyhovující situace, propuštění bolestí vyvolaných nevyhovující situací, vykročení s čistým štítem za novým záměrem. Tento cyklický proces je náš život, lidská cesta k lásce, brána do pozemského Ráje.

Cyklický proces odpouštění či přizívání bolesti... každý máme svou svobodnou volbu... s pokorou plynout s cykly a rytmy života na Zemi, sklánět se před vyšším smyslem našeho bytí, který nejsme schopni svou myslí pojmout, odpouštět... s odvahou se postavit násilí... tam kde je strach nemůže přijít láska...

Pokračování na straně č.4.

VELKÝ ZÁVOD DŘEVOKOLEK

Chystá se Velký závod DŘEVOKOLEK a jezditelů všeho druhu. Termín ještě není pevně stanoven, ale je třeba se začít připravovat. Předběžně počítejte s první červnovou sobotou 3.6.

Každý účastník obdrží odměnu, vítězové ovšem o mnoho víc!

- ✓ soutěžit může každý, kdo si sám připraví jakýkoliv pojezd, s nímž dojde s kopce z Bačalek do Lična; **jede se na čas nebo prostě ve zdraví dojet**
- ✓ soutěžit mohou i děti do 6 let věku na odrážedlech, koloběžkách, plastových autíčkách a jiných hračkách, pouze v doprovodu rodičů; jejich trasa bude končit již na hřišti u Pivnice U Bači
- ✓ sponzorské dary na odměny vítány; může to být pohár, seno, hnůj, zahradní náčiní, med či jiné vlastní výpěstky (trvanlivě přeměněné „páléním“), vlastní řemeslný výrobek, sportovní potřeby, hračky apod.; své „nápad“ předávejte panu Zelerovi, Bačalky č. 3, od teď, kdykoliv...
- ✓ každý závodník může mít s sebou celou stáj podporovatelů a fandů (vhodné jsou stejné úbory, oblečení, označení), neboť jen oni mohou pomáhat závodníkovi (tlačit, brzdit, opravovat, ošetřovat)
- ✓ bližší podmínky a pokyny zveřejníme v příštím čísle Pramínku a Facebooku

<https://www.facebook.com/bacalkypronas/>

MDŽ A NOVÝ OBCÁNEK

Jako každým rokem jsme se sešli, abychom oslavili Den žen. Měli jsme ale ještě jednu milou povinnost, a to přivítat další miminko do naší obce.

Rodičům malé Anity Makešové paní starostka předala dárky a Amálka přednesla básničku. Potom děti rozdaly přáníčka, kytičky a zahráli jsme si hru "ženy o ženách". Že ji neznáte? Nevadí, vymysleli jsme si ji totiž sami. Spočívala v tom, že jsme s dětmi kladli našim maminkám, babičkám a všem přítomným ženám otázky, jako například, co je v poslední době nejvíc překvapilo či rozveselilo, na co nejraději vzpomínají z období Vánoc, na co z Velikonoc, co dělají, když mají zrovna trochu času, co nejraději dělají sami pro sebe, kdy naposledy dělala to, či ono. Odpovídaly velice dobře a s radostí, a tak jsme se zasmáli i poučili. Občas do diskuse přispěli i přítomní muži, kteří rádi poradili i napovídali. Na stůl mezi tím přibyla svačinka, kafičko vonělo a víno mělo jiskru. Poděkování zaslouží všichni zúčastnění, účinkující děti i obsluha v naší hospůdce. Bylo to příjemné, hezké odpoledne.

R. Folprechtová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

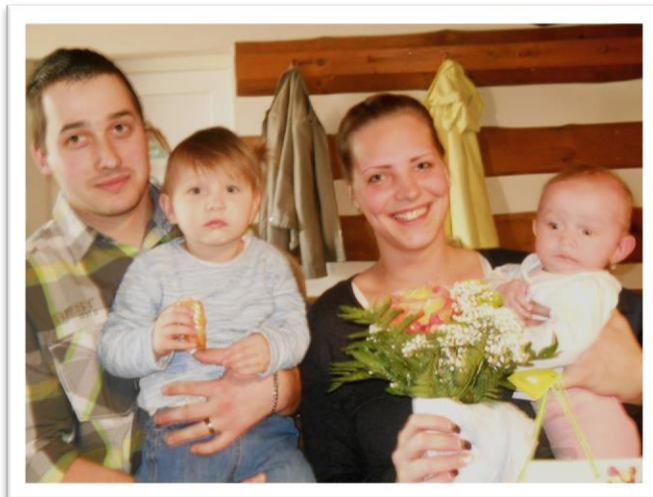
V měsíci březnu slavili svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Hurčíková Kristina
Šoltys Karel
Blažeková Pilařová Michaela
Zavřel Ondřej
Zemanová Michaela

V měsíci dubnu slaví svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Soukupová Rozálie
Doležal Jindřich
Šoltys Přemysl
Jakubec Karel
Lemberk Zdeněk

Redakce Pramínku přeje všem hezkou oslavu svého výročí, radostný a naplněný život.

AKTUÁLNĚ Z ÚŘADOVNY

Jaro a léto ve znamení stavebních prací

Letošní zima nás potrápila trochu víc, než jsme očekávali. A stejně jako se trošku opozdilo vydání dalšího čísla Pramínku, zbrzdily se i práce na finální úpravě povrchu nově vzniklého prostranství pod pivnicí. Už už se k nám chystala velká technika firmy Stavoka, aby dokončila terénní úpravy, abychom mohli celý plácek osít trávou a konečně zkolaudovat, když častý déšť všechny naše plány zhatil a úpravy oddálil. Z tohoto důvodu byla i odvolána jarní brigáda. I tak lze říci, že až na drobné výjimky září naše obec čistotou, hřbitov včetně předzahrádky je díky Janě a Lence (Adlen) krásně upravený, truhlíčky se žlutými maceškami zdobí kapličku, úřad i pomník padlých hrdinů u Masarykovy lípy.

Lípy republiky

A když už je řeč o lípě: **naše obec se zapojila do velkého projektu Královéhradeckého kraje, který se chystá v rámci oslav 100. výročí vzniku samostatné Československé republiky.** Kraj mapuje všechny „lípy Republiky“, ať už se jmenují lípa Svobody, Republiky, Masarykova, avšak byly zasazeny na počest tohoto významného výročí. Naše obec do projektu má čím přispět – vždyť tu jsou nebo byly lípy celkem 3: Svobody u hasičské zbrojnice (vsazená skutečně v říjnu 1918; o deset let mladší je Masarykova lípa naproti škole a nejmladší lípu Domova za obecním úřadem jsme vysadili před šesti lety. Je krásně rostlá (pan Velechovský, z jehož zahradnic-

tví pochází, ji vybral skutečně dobře) a zdá se, že působí jako magnet – naše obec se stává domovem stále většího počtu občanů. A je mnoho dalších zájemců z řad opravdu mladých nadšených lidí, kteří v naší obci hledají buď stavební parcelu, nebo starší chaloupku, kde by mohli zakotvit. To nás těší.

Zrušení pojízdné prodejny

Co nás naopak netěší je zhoršení zásobování obce základními potravinami. Těžko říci, proč ukončila svoji činnost pojízdná prodejna pana Kloce. Původně byl její provoz omezen ze zdravotních důvodů; možná ale, že jí zlomila vaz EET. Jednali jsme se zástupci pojízdné prodejny z Rožďalovicka o možnosti zajíždět také k nám, ovšem z kapacitních důvodů to není možné. Nezbyvá se zatím spolehnout na ochotu sousedů anebo **využít rozvozové služby obchodního řetězce Tesco v Mladé Boleslavi**, kde je možné si přes internet nakoupit skutečně vše (od potravin přes drogerii, textil, domácí potřeby atd.) a za celkem rozumný peníz si nechat zboží dovézt doslova až na práh domu. Jsme si vědomi, že pro některé starší občany je tento způsob nakupování nepřijatelný. Budeme se ale muset všichni smířit s tím, že do budoucna bude elektronická komunikace ve všech oblastech života preferována a budeme to my, kdo se novým požadavkům budeme muset přizpůsobit. Jak vidíte i při nákupu chleba nebo mléka.

Co se děje na Malé Straně?

V tuto chvíli probíhá v úseku od hasičské zbrojnice až k Varhanovým tlakové **čištění dešťové kanalizace** a odkrývání roštů. Následovat bude **monitoring** stavu kanalizačního potrubí, vytipování rizikových ne-

bo porušených míst. Obojí provádí firma Ekolservis. Na základě zjištěných skutečností pak budou nebo nebudou provedeny opravy potrubí, napojení od jednotlivých nemovitostí, příp. vyzdění nových šachet, přizvednutí roštů atd. V každém případě toto musí být hotovo dříve než se započnou práce na **opravě povrchu této místní komunikace**, jak jsme předesílali již při schvalování rozpočtu pro letošní rok.

Máme velmi pozitivní zprávy z Ministerstva pro místní rozvoj, které nám dávají naději na získání dotace ve výši až Kč 660.000,- na tuto akci. Definitivně se výsledek z ministerstva dozvíme do konce dubna. Během května pak proběhne poptávkové řízení na dodavatele stavebních prací, a když se neobjeví žádné nepředvídatelné skutečnosti, mohlo by k opravě cesty na Malé Straně dojít během července. Oprava cesty přinese určitá dopravní omezení, o kterých budou občané včas informováni.

Svoz nebezpečných složek komunálního odpadu

Vraťme se ale do přítomnosti. Celkem třikrát se „točily“ v naší obci kontejnery na velkoobjemový odpad. Teď přes velikonoce máte poslední možnost je využít. Jak se zdá, i přes letitou intenzivní osvětu někteří z nás nepochopili, že do těchto kontejnerů nepatří např. pneumatiky. Ty bude svážet firma Marius Pedersen **26. dubna 2017, v obvyklých časech, tj. 9.30 u zbrojnice a v 9.45 na Ličně**. Právě do tohoto nebezpečného odpadu patří pneumatiky, zdůrazňuji pneumatiky z osobních aut, a to bez disků (nepatří sem pneumatiky z traktorů a dalších drobných domácích vozítek).

Kominíci

A úklid našich domácností před letní sezónou bude patřit kominíkům. Do naší obce přijedou **v sobotu 6. května**. Kdo má zájem o vyčištění komínu a sepsání revizní zprávy, **přihlaste se na úřadě do 30. dubna**.

Co napsat závěrem? Čeká nás jaro a léto ve vysokém pracovním tempu, utratíme také hodně peněz z obecního rozpočtu, ale bude to někde vidět a určitě to přinese lepší kvalitu dopravní obslužnosti a života na Malé Straně vůbec. Proto je potřeba, a tím nemyslím zdaleka jen na Malé Straně, abychom se k našim cestám, veřejným prostranstvím, zeleni a také k lidem nechovali jako k cizímu. Jsou to naše společné cesty, trávníky, stromy, naše životní prostředí, náš domov. Ono se „to“ samo neuklidí, ono se „to“ také samo od sebe nezničí, on „to“ nikdo jiný za nás nezaplátí. Ono se na „to“ musí ušetřit z našich společných peněz. A zvýšený výběr daní (a tedy i vyšší státní příspěvky do našeho rozpočtu) nebude trvalý. Ekonomika se pohybuje v cyklech, stále nebude jen „posvícení“. A protože jsou Velikonoce, kdy bychom měli nahlédnout do Bible, připomenu jeden z mých nejoblíbenějších starozákonních příběhů – ten o Josefovi, kterak, uvržen do vězení, vykládal egyptskému

faraonovi jeho sen o sedmi tučných a sedmi hubených kravách. Přečtěte si ho ve svátečním čase a promítněte si ho do našich životů soukromých i veřejných. Kéž by i na nás někde čekal tak dobrosrdečný a velkorysý bratr Josef.

Požehnané a radostné velikonoční svátky vám všem za celé zastupitelstvo obce Bačalky přeje

Ing. Pavlína Kaprasová, starostka

VELIKONOCE

Pokračování z titulní strany.

Svátky vždy slouží k tomu, aby nás navrátily k sobě. Abychom prohlédli skrze iluze a omezení „materialismu“ a ponořili se hlouběji do sebe. Našli co je smyslem našeho života, chytli se zpět „svého kormidla“. V obecném pojetí je smyslem života žít a tvořit tak, aby život byl zachován a prožit v radosti a lásce. Co to ale znamená v praktickém každodenním životě a jaký je smysl života každého z nás?

Najít svůj pramen čisté kristovské energie v sobě, v jiném pojetí svůj střed, své srdce, své opravdové touhy, své kormidlo, své poslání tohoto života, své vzkříšení. A z tohoto zdroje v lásce tvořit. Období velikonočních svátků je čas, kdy máme k tomuto pokladu velmi blízko, ostatně jako při většině významných svátků. Ne každý z nás je však dobře propojen se svými opravdovými vnitřními touhami a mnozí z nás naplňují touhy a přání našeho okolí. Nevěříte? Ten, kdo si toto nechce přiznat, bývá obvykle silně chycen v síti jiných. Často nevědomky žijeme neprospěšné vzory života našich rodičů, pra-

rodičů, které jsme bezelstně do 7 let věku svého života „nahrávali“. Žijeme též podle očekávání a hodnocení našich blízkých, kterými nás, byť v dobrém úmyslu, neustále zahrnovali. A v neposlední řadě je tu síť očekávání naší širší rodiny, přátel, firmy, společnosti...Či život žijeme? Svůj? Radujme se z jara, zpívejme, tancujme, oslavujme znovuzrozenou mohutnou sílu a chuť tvořit. Jen budme bdělí, komu a čemu ji odevzdáváme. Dovolme si prožít „pubertální energii“ tohoto období a s odvahou říci „NE“ starým a prohnitým systémům a schématům chování. Objevme poklad svátků jara a oslavme jej podle svého, zasejme do svých zahrádek semínka těch nejkrásnějších květů z našich snů. Poselství Velikonoc je jedno jediné, oslavy však mají v každé zemi jinou podobu. Pojďme nahlédnout k sousedům.

J. Rukavičková

ŠPANĚLSKO

O velikonočních svátcích zaplní ulice měst kajícíci ve špičatých kápích. Katolickým uskupením se říká 'cofradías' neboli bratrstva. Procesí na fotografii je z města Zamora. Ulicemi procházejí procesí se sochami Ježíše Krista a svatých. Jejich účastníci mají často na hlavě špičaté kapuce, někteří z nich mají na výraz pokání kovové řetězy.

FRANCIE

Francouzi slaví Velikonoce neboli Pâques. Rozdávají si barevná vejce, čokoládu, ale i drobné dárky. Všechny cukrárny a čokoládovny si každý rok dávají záležet na výrobě speciálních sladkostí, které potom v pondělí ráno hledají všechny francouzské děti v domě nebo na zahradě. Děti stejně jako v Německu věří, že jim je schoval bílý zajíček. Některé rodiny jedí k obědu jehněčí, v Alsasku se peče beránek.

CHORVATSKO

Velikonoční výzdoba v chorvatském městě Grabovnica vytvořená rodinou Salajova. Jejich zahradu zdobí více než 2700 velikonočních předmětů, jako jsou vejce, zajáci, slepice a kohouti. Všechny dekorace v noci svítí.

Stejně jako u nás jsou symbolem Velikonoc v Chorvatsku malované kraslice. Jedním ze zvyků je přitukávání si vajíčkem. Ten, komu zůstane skořápka celá, vyhrává. Další tradicí je požehnání jídla. Chorvaté také pletou pomlázky, nikoli však z vrbového proutí, ale z větví olivovníku. Na Bílou sobotu nosí lidé do kostela jídlo, aby bylo požehnáno.

BRITÁNIE

Královna Alžběta II. na Zelený čtvrtek rozdávala mince. Panovnice ve sváteční náladě předala dary 91 ženám a 91 mužům. Tento počet přitom není náhodný - symbolizuje věk královny. V případě obdarovaných se jednalo o seniory, kteří obětavě slouží buď církvi (a to nejen anglikánské) nebo místní komunitě v Leicesteru. Každý dostal váček s penězi.

Pro královnu má Zelený čtvrtek velký symbolický význam. Ceremonie na Zelený čtvrtek byla vůbec první veřejnou akcí, které se mladá královna v roce 1952 zúčastnila, když se po smrti svého otce krále Jiřího VI. ujala trůnu. Ceremonie na Zelený čtvrtek s názvem „Royal Maundy“ se dá vysledovat až do roku zhruba 600 po Kristu, a jde o jednu z nejstarších dochovaných tradic anglikánské církve.

Letoškem přitom královna uzavřela zajímavé „kolečko“, při kterém navštívila všechny anglikánské katedrály na území Anglie. Leicesterská byla tou poslední, takže příští rok může panovnice zahájit druhé kolo – třeba opět ve Westminsteru, jako v roce 1952.

MAĎARSKO

Mladíci ve městě Holloko polévají dívky vodou, aby byly plodné (*fotografie na titulní straně*).

Tradice polévání dívek a žen má zajistit, že budou plodné. Její kořeny sahají do předkřesťanských časů. Muži za to, že své příbuzné a známé něžného pohlaví postříkají parfémem, dostávají velikonoční vajíčka, koláče nebo alkohol.

NĚMECKO

Obřího velikonočního zajíce z čokolády najdete za výlohou každé cukrárny. Také Němci znají malování nebo barvení vajec, v různých částech jejich země se ale tradice liší. Pokladníci folkloru je Horní Lužice na pomezí s Polskem a Českem, kde se konají nedělní velikonoční jízdy. Stovky jezdců na koních v místních městečkách a vesnicích zvěstují zprávu o narození Krista. Velikonoční zvyky v Bavorsku jsou velice hravé - známé je třeba házení vajec, kdy se majitel domu pokouší přehodit střechu, přičemž někdo z rodiny může vejce na druhé straně chytat. Takový hod prý stavení ochrání před bleskem.

RAKOUSKO

Sníst vejce, které slepice snese na Zelený čtvrtek, prý přináší štěstí a zdraví. Stejně jako v české tradici by si lidé na tento den měli dát k jídlu něco zeleného. Hlavně v oblasti Alp jsou na Bílou sobotu oblíbené velikonoční ohně, které mají spálit zimu. Tento zvyk, který se příliš nezamlouvá ochráncům životního prostředí, se udržuje i v některých částech Německa.

ITÁLIE

„Poté, co se učedníci pohádali mezi sebou o to, kdo z nich je nejvýznamnější, nejdůležitější, Ježíš řekl, že ten, kdo chce být největší, se musí stát malým a sloužit,“ řekl papež František vězňům ve věznici Paliano. Tu navštívil na Zelený čtvrtek, aby naplnil tradiční obřad omývání nohou 12 lidem. Rituál mytí nohou odkazuje na Ježíšovo gesto pokory vůči apoštolům krátce před jeho ukřižováním. František jej na rozdíl od svých předchůdců nevykonává v kostele. V minulosti takto navštívil například nápravné zařízení pro mladistvé či uprchlické středisko. Ve středním rozhovoru pro italský deník La Repubblica František prozradil, že nohy přímo v terénu umývá jak kvůli svému vlastnímu přesvědčení, tak kvůli biblickým textům, které ho k tomu vyzývají. „Když se dívám na vězně, vždy se ptám – proč on a ne já? Proč padl on a nebyl jsem to já?“ sdělil v rozhovoru.

Zdroj: http://zpravy.idnes.cz/papez-myti-nohou-zeleny-ctvrtek-dof-zahranicni.aspx?c=A170413_170811_zahranicni_ert
http://www.rozhlas.cz/zpravy/svet/_zprava/kralovna-alzbeta-ii-na-zeleny-ctvrtek-rozdavala-mince-myti-nohou-se-vyhnila--1718426
http://cestovani.lidovky.cz/velikonoce-ve-svete-04x-aktuality.aspx?c=A120406_121512_aktuality_glu

CHODIDLA 2. DÍL

Chodidlo ve tvaru boty nebo bota ve tvaru chodidla?

Lidská noha je přirozeně široká, s prsty do široka roztaženými a oddělenými od sebe. Proč je tomu tak? Odpověď je jednoduchá: **Stabilita!**

Pro lepší vysvětlení si poodskočíme do říše zvířat. Zvířata chodící po čtyřech netráví příliš času na jedné noze. Většinu času tráví na dvou a více končetinách naráz. Jejich základna opory (místo pod a mezi končetinami, o které se zrovna opírají) je tedy sama o sobě široká a nepotřebují prsty pro její rozšíření

ani pro stabilizaci. Jejich končetiny bývají zakončeny malými oválnými packami či kopyty.

Oproti tomu zvířata chodící po dvou mají svou základnu opory podstatně menší (jen jedna nebo dvě končetiny naráz). Čím širší je základna, tím větší je stabilita a to je důvod, proč mají tyto druhy zvířat **dlouhé, do stran rozestoupené prsty a široká chodidla**. Naprosto stejně je tomu přirozeně i u člověka.

My dnes však kašleme na přírodní zákony, děláme si z nohou „kopytka“ a ubíráme si tím stabilní půdu pod nohama. To s sebou nese určité následky. Abychom se vůbec udrželi na nohou, naše tělo si muselo najít způsoby, jak vyrovnat tento nedostatek opory, a tak jsme si začali vyvracet kotníky, kolena, bederní páteř, atd.

Opírejte se o palec, jinak se rozlučte s podélnou klenbou, plochým břichem a přivítejte potíže s kotníky, koleny a bedry.

Chcete-li vytvořit podélnou klenbu, opírejte se o svůj palec! Palec je základním oporným prvkem našeho chodidla. K tomu, aby mohl správně pracovat a tím i budovat podélnou klenbu, se ale potřebuje nacházet ve své přirozené pozici.

A to je obvykle kámen úrazu. Klasického boty ji totiž většinou deformují.

Jak to pak následně vypadá v praxi? Nastíním Vám dvě nejčastější možnosti:

1. Bota je úzká, palec nemá potřebný prostor, a tak se stáčí dovnitř, pod ukazovák. Jelikož palec jako oporný prvek chybí, kotník se zborstí dovnitř a tím najdeme stabilitu. Vedle lámání kotníku je však tato změna polohy doprovázená také přílišným napětím kolene (z vnitřní strany), povolením vnitřního břicha a deaktivací hýždí.

2. Bota má tuhou podrážku se zvednutou špičkou. To nás nutí, abychom palec drželi nahoře a neopírali se o něj. Tělo tak musí najít stabilitu jinak. Přeneseme váhu o něco více dozadu (často více na vnější hranu chodidla), propneme koleno, vystrčíme zadek a prohne bederní páteř. Následkem tohoto kompenzačního manévru velice trpí kolena, doslova si je totiž vyvracíme (lámeme). Takovéto propnutí kolene deaktivuje svaly a přetěžuje vazy, které jej přirozeně stabilizují. Po čase si tím kolena oslabíme a velice zvyšujeme riziko prasknutí kolenních vazů. (Troufám si tvrdit, že je to nejčastější příčinou prasknutí kolenních vazů.) To ale není vše. Vyvracíme si tím i bederní páteř, tlačíme na ploténky a deaktivujeme vnitřní břišní svaly. Ty ochabují a břicho ve spodní části „vylézá ven“. V neposlední řadě tím trpí také kotníky, kyčle či páteř krční.

Pokud se opřeme o svoje palce, naskočí podélná klenba, kotník, koleno, pánev se srovnají do správné polohy a zaktivují se hýždě i vnitřní svaly břicha.

Stlačené prsty alias kam se poděla příčná klenba?

Prsty potřebují svůj prostor! V klasických botách jsou prsty často zmáčknuté, skrčené, zvednuté. To vše jim brání vykonávat jejich přirozenou funkci, reagovat na podněty zespodu, stabilizovat, chápat se a při tom budovat příčnou klenbu. Ruka je tady opět výborný příklad. Nasimulujeme si, co se děje s našimi chodidly v botě. Stlačíme prsty k sobě, skrčíme je a trochu nadzvedneme. Ihned je patrné, že příčná klenba se vypne. Všimněte si, jak vylezou kůstky, které jsou její přirozenou součástí. Na ty pak

šlapeme, mačkáme si je, tvoří se okolo nich mozoly, tlačí nám na nervy a nemůžeme chodit. Toto je opravdu častý problém (v pokročilejší fázi projevu). Především ženy nosící lodičky budou moc dobře vědět, o čem mluvím, ale těmito potížemi trpívají i muži.

Naopak jakmile prsty roztáhneme do jejich přirozené šířky a klenba nám opět nádherně naskočí. Je to opravdu jednoduché. **Roztáhnout a "chytit"**, to je to, co naše nohy potřebují a také **způsob, jak posilovat a vybudovat si stabilní příčnou klenbu**. Vnímejte svoje nohy, opírejte se o svoje palce...svět bude o něco barevnější a radostnější

<http://www.matyaskozma.com/cs/chodidla-1-dil/>

CALL CENTRUM

Víte, co je to call (čti kól) centrum? A co nám všechno umožňuje a nabízí? Pokud ano, pak nemusíte dál číst. Pokud ne tak úplně, pak jsme připravili několik dobrých a užitečných informací pro ty, kteří si nejdou hned všechno vyhledat na internet, ale mají telefon a nebojí se jej použít v případě nutnosti nebo zdravotních potíží.

Call centrum vzniklo v roce 2009 a funguje jako doplňková součást linky 155. V loňském roce na číslo **800 888 155** zavolalo 9393 lidí a počet hovorů každým rokem stoupá. Linka nepřijímá pouze hovory z celého kraje, ale z celé republiky a občas i ze zahraničí. A je ZDARMA. Pracovníci call centra poradí lidem například s otevírací dobou ordinací lékařů i pohotovostí, vyhledají lékárnu otevřenou i večer či o svátcích, ale poradí také s domácí léčbou nebo naopak s vyhodnocením, kdy už je lepší zavolat záchrannou službu.

Důvodem pro zřízení call centra je i omezená ordinace praktických lékařů a pohotovostí a protože téměř zmizela návštěvní služba lékařů, kteří dříve své pacienty osobně obcházeli. Na tísňovou linku volají totiž často lidé, kteří nepotřebují akutní přednemocniční péči, tedy zásah záchranné služby, ale chtějí například jen poradit po zdravotnické stránce, volají, co mají dělat s teplotou nebo se chtějí informovat, které lékárny mají o víkendu otevřeno.

Operátoři Call centra se tak na čísle **800 888 155** mohou stát pro volající nejenom rádci, ale i oporou a vrbou v těžkých životních situacích. Při závažnějších problémech pak mají databázi navazujících psychosociálních služeb, aby mohli volajícího nasměrovat k další odborné pomoci.

V případě potřeby profesionální zdravotníci sloužící na Call centru přepojí volající na sloužícího lékaře záchranné služby nebo jej odkáží na další odborníky a organizace, např. na Linku bezpečí, Bílý kruh bezpečí, Drop In, praktické lékaře, ambulantní specialisty nebo na pohotovost a podají informace o telefonním čísle.

Zdroj: http://www.denik.cz/z_domova/o-linku-na-ktere-zachranari-poradi-se-zdravim-stoupa-zajem-20150408.html

JE TO S GENERACEMI V ČESKU JINÉ NEŽ JINDE?

Článek, který vám chci nabídnout, mi přišel emailovou poštou. Možná nebudete úplně souhlasit, ale alespoň vás to přivede k zamyšlení stejně, jako mne. A třeba se pak nebudeme na příslušníky „jiné“ generace, než je ta naše, zlobit. Jsou prostě tací, jací jsou. Díky prodlužujícímu se věku dnes žije vedle sebe v Česku ihned šest generací, alespoň podle sociologického členění. Jaké jsou jejich obecné charakteristiky a v čem se liší? Myslím, že se s tímto popisem dá v podstatě souhlasit.

1. TICHÁ GENERACE (NAROZENÁ 1925 – 1945)

a jak se dá charakterizovat?

Narodili se v období mezi dvěma světovými válkami. Jsou velmi přizpůsobiví, hráli často druhé housle. Říkalo se jim také „Děti velké deprese“. Vyznávali „tradiční“ konzervativní model rodiny – muž vydělává peníze a rozhoduje, žena se stará o domácnost a děti, ty musejí na slovo poslouchat. Tahle generace brzy uzavírala sňatky, brzy měla děti. A málo se rozváděli. I proto, že rozvod jako jediná možnost zániku manželství za života manželů byl v Československu uzákoněn až v roce 1950, do té doby existovaly alternativy dvě – rozvod od stolu a lože (manželé spolu nežili, manželství ale trvalo i nadále) a rozluka (v podstatě šlo o rozvod, ale podmínkou bylo naplnění některého z důvodů, jako např. cizoložství, odsouzení do vězení na 3 a více let, duševní choroba apod.). Děti vychovávali autoritativně. Nyní se podobně starají o vnoučata, což u nich vyvolává stavy úzkosti, neboť dnešní rodiče mají z jejich pohledu málo odpovědnosti a vnoučata zase málo disciplíny a pravidel. Pokud se práce týká, jejich přáním bylo

strávit celý život v jednom zaměstnání. A celý život měli většinou i stejné bydlení. Nejvyššími technologiemi v jejich dětství bylo **rádio**. Dnes je jim 71 až 91 let, pokud se toho dožili.

2. GENERACE BABY BOOMERS (NAROZENÁ 1946 – 1964)

je v překladu „generační populační exploze“, také se jí říkalo Šťastná generace. Zčásti idealistická, zčásti tvrdě materialistická a generace narozená po II. světové válce. Její život ovlivňovalo mocenské rozdělení Evropy na Východ (komunismus, nedostatkové zboží) a Západ (ekonomický růst, éra hippies). Velký vliv na ni měla západní sexuální revoluce a rebelie proti tradičnímu pojetí rodiny a autoritě otců což se projevilo i u nás, především v zaměstnanosti žen. Všichni ale byli zvyklí pracovat i v sobotu (k zavede-

ní pětidenního pracovního týdne došlo až v roce 1968, byť pracovní soboty byly občas i potom, až do roku 1989), měli dokonalé pracovní návyky a dnes jsou frustrováni z toho, že jejich děti a vnoučata je nesdílejí s nimi. Jejich nejznámější hesla byla: „Buduj vlast, posílíš mír“, ale i „Kdo nekrade, okrádá rodinu“. V jejich dětství jsou přístupné i nové technologie – **televize, tranzistorové rádio, gramofon, posléze kotoučový magnetofon**. Dnes je jim 52 až 70 let.

Poválečná generace Baby Boomers věřila v tvrdou práci. A přesně takový byl i běžec Emil Zátopek. Čtyřnásobný olympijský vítěz z her 1948 a 1952 trénoval ve vojenských bagančatech, protože razil heslo „Těžko na cvičišti - lehký na bojišti“. Obdobným příkladem může být i rychlobruslařka M. Sábliková.

3. GENERACE X (NAROZENÁ 1965 – 1980)

Je poměrně cynická a pesimistická generace, sázející na pragmatismus, individualismus a postrádající společný cíl. Mají rádi své jistoty, vadí jim změny. Někdy se jim říká ztracená generace (kvůli touze být zároveň rebellem i boháčem). Jde o potomky z často rozvedených rodin a pracujících matek. V dětství byli kvůli pracovnímu zaneprázdnění rodičů často doma sami až do večera. Sami jsou pak v rolích rodičů velmi úzkostliví. Zároveň ale mnohdy – především kvůli možnosti podnikat po listopadu 1989 – odkládají sňatek i plození dětí na pozdější dobu. Vydělávání peněz je pro ně nejdůležitější položka žebříčku hodnot, v roli zaměstnanců si snaží udržet dobré místo, přesčasy loajálně berou jako „normální“, často se potýkají se syndromem vyhoření a pocitem viny,

že nemají čas na své děti. „Nevěř nikomu nad třicet, najdi si vlastní cestu a drž se jí“ a „Tvrdě pracovat i hrát“ jsou prý hesla, která je symbolizují. V dětství se setkávají s tzv. **kazetáky, poznávají první počítač a počítačové hry, používají walkmany**. Dnes je jim 36 až 51 let.

4. GENERACE Y (NAROZENÁ 1981 – 1999)

Vyrůstali v prostředí permanentní chvály a ujišťování od rodičů, jak jsou výjimeční. Díky tomu jsou hodně narcističtí, mají spoustu optimismu a mnohdy přehnané sebevědomí. Proto se jim také přezdívá „jájinkové“ (Me ME ME Generation). Vyrůstali zároveň v kultuře a období výrazných společenských změn (pád socialismu, nástup internetových technologií), a tak se jich sami nebojí a jsou velmi flexibilní. Žijí rychle, věnují se politickému aktivismu (hnutí jako Anonymous nebo Occupy), nemají rádi klasické hierarchické uspořádání společnosti. Ale pozor, nechťejí měnit svět, chtějí se mít „jen“ dobře. Jde o první generaci s mobilem v ruce, která ráda cestuje, pro kterou je zábava mnohem důležitější než práce a která žije podle seriálu „Přátelé“. Někdy je označována i za generaci peciválů. Zároveň je to první generace – ať jsou z Česka, USA, Austrálie či Japonska, poslouchají stejnou hudbu, sledují stejné filmy, chodí stejně obličkáni, jedí ve stejných fastfoodech a zajímají se o stejné věci.

A jak vypadá jejich rodina? Často, i v dospělosti, bydlí u rodičů či v pronajatém bytě. Neradi se vážou, většinou žijí „na hromádce“ (44 % z nich považuje manželství za překonanou instituci) a jejich druhou (často ovšem hlavní) „rodinnou“ jsou kamarádi, s nimiž udržují vztah i prostřednictvím moderních technologií (mobily, internet, komunikátory, sociální sítě). Semkli se k sobě, nevěří ani rodině, ani vzdělání, ani kariéře, ani státu – na vše mají ale názor a rádi ho sdělují druhým. O práci se nebojí a klidně si řeknou o zvýšení platu. Peníze ale považují nikoliv za cíl, ale jen za prostředek, jak si užívat života – klidně se zadluží (nechtějí dlouhodobě šetřit, ale užívat si právě teď). Na rozdíl od svých rodičů z generace X ochotně mění místa a chtějí v práci měnit zažité postupy. Odmítají pracovat na úkor svých koníčků nebo vztahů s přáteli, odmítají přesčasy i nést v práci riziko. Vyžadují „humanitu“ zaměstnavatelů – zkrácené úvazky, flexibilní pracovní dobu, práci z domova a v zaměstnání „relaxační zóny“ (posilovnu, herní místnosti s playstationy atd.). Vytrvalost a trpělivost pro ně nejsou hodnotou, jediné, co opravdu chtějí, je být za slušné peníze v pohodě. Stručněji to snad vyjadřují tato hlášky: „Jaký má život smysl? Vše se dá najít na Googlu, kde mám telefon?“ ... „Život začíná po práci“ ... „Nenech si nic

líbit a užívej života“. Pro jejich dětství jsou samozřejmostí **mobilní telefony, discmany a především internet**. První webová stránka vznikla v roce 1992. Méně se dívají na televizi, více času tráví u počítače a esemeskováním. Pro nezanedbatelné procento z nich je smartphone s připojením na internet důležitější věcí, než auto – při cestě hromadnou dopravou se přece dá pohodlně surfovat na internetu. Zatímco jejich rodiče při rozhodnutích o nákupech hodně ovlivňuje reklama, generace Y spoléhá spíše na doporučení kamarádů na své sociální síti (podle průzkumu Planet Retail na to jako hlavní zdroj informací spoléhá 39% lidí z generace Y). Drtivá většina z nich navíc nakupuje část zboží přes internet. Dnes je jim 17 až 35 let.

5. GENERACE Z (NAROZENÁ 2000 – 2013)

Narodili se v digitálním světě, odmalička jsou na Facebooku (i když museli při registraci zalhat o svém věku), do první třídy jdou s mobilem v kapse a s tabletem v tašce. Všechno si fotí, natáčejí a sdílejí na sociálních sítích. Jejich biblí je kanál YouTube, různé blogy a jejich idoly jsou „youtubeři“. Jejich hlavní (a mnohdy jedinou) zábavou je internet. Jsou zvyklí projevovat „natvrdo“ svůj názor, díky diskusím na sociálních sítích jsou od malička hodně otrlí a ničeho a nikoho se nebojí. To, stejně jako malá zkušenost v navazování skutečných sociálních vazeb, vede i k tomu, že generace Z je zároveň mnohem vzteklejší než její předchůdci. A jak vypadají jejich rodiny? Převážně vyrůstají s jedním sourozencem, či jako jedináčci. Rodiče se o ně bojí, a tudíž jim nevadí, že potomci tráví veškerý volný čas u počítače, tedy doma. Kamarády mají proto z velké části ve virtuálním světě, některé z nich nikdy osobně ani neuviděli (maximálně přes Skype). I proto se téhle generaci přezdívá někdy „kukly“. Jsou ještě větší individualisté než generace Y a vypadá to, že na společnost zanevrou zcela. Státní instituce považují za zbytečné, stejně jako jsou jim cizí pojmy „tradice“ a „národ“. Od generace X zdědili nechuť k rasismu, od generace Y nechuť k sexismu a za sebe přidávají nechuť k nacionalismu. Dokážou se ale rychle adaptovat na nové situace, nezvládají se ale nadlouho soustředit. On-line generace, která bude pracovat z domova. Na internetu už coby školáci zvládají vše lépe než většina dospělých. Odmalička se učí anglicky, mnohem rychleji dospívají a rychle se i „specializují“. Ve svém oboru budou vynikat, všeobecný rozhled ale považují

za ztrátu času. Koneckonců – všechno se přece dá najít na Googlu. Mimo chodem – to, že rychleji dospívají, není jen záležitostí chování, ale i biologického vývoje. Puberta u nich přichází dříve. Podle studie Americké akademie pediatrie dokonce o půl až dva

VELIKONOČNÍ POHÁDKA

Byl Zelený čtvrtek. Slunce zalévalo ranními paprsky každý lísteček a lákalo malá poupata k životu. Pětiletá holčička Hana se probudila v ložnici prozářené sluncem. S námahou otevřela oči a posadila se na postýlce. Musí se nejdřív podívat, co dělá maminka: jestli ještě spí, vklouzne za ní do postele a pomazlí se. Jestli je však maminka už pryč, musí za ní honem do kuchyně, protože budou péct velikonoční jidášky.

Maminka už byla v kuchyni a chystala těsto. „Jestlipak víš, že dneska přijede teta a přiveze ti pomlázku?“ zeptala se Haničky. Haně se v očích zableskly plamínky a hned se nabídla, že mamince s pečením pomůže a přebere jí rozinky.

Tu se ozval zvonek. Děvčátko se rozeběhlo ke dveřím. Stála tam teta a držela v rukou krabičku zabalenou v hedvábném papíře.

„Tu máš, Haničko, malý dárek, nevím, jak se ti bude líbit“.

Hana netrpělivě krabici rozbalila. Uvnitř leželo velikánské vejce s okénkem. A co všechno bylo v okénku vidět!

Vzadu stál nádherný zámek, před ním byly záhony a stromy. Uprostřed se třpytilo jezírko a na něm dvě krásné bílé labutě. Vedle nich stála holčička v červené sukénce a bílé blůzce. Kolem se vinuly pěšinky, stromy byly posypané lesklým cukrem.

Když šla večer spát, vzala vajíčko a opatrně je položila na noční stolek. Chtěla je mít blízko, až se ráno probudí, teď se jí však klíží oči...

Vajíčko se otvírá a malá holčička v červené sukénce bere Hanu za ruku a vesele povídá: „Haničko, pojď se mnou k nám do vajíčka, voní to tam čokoládou, i stromy jsou tam cukrové“.

A najednou je Hanička malá, maličká jako ta holčička v červené sukénce a jde s ní pěšinkou k tomu zámku v čokoládovém vajíčku. Vrátka zámku se otevřela, a stála v nich královna, něžná jako jarní bříza, lehounký vánek jí čečral zlaté vlasy. U nohou se jí pásł bílý beránek se zlatými rohy. V ruce držela královna pomlázku ze stříbrných proutků a na dlouhých stuhách se na ní houpala zlatá vajíčka.

Královna se laskavě usmála, pozvedla pomlázku, až se zlatá vajíčka rozhoupala, a hned se stromy začaly obalovat bílými a jemně růžovými květy, země se zazelenala a rozkvetly zlaté petrklíče, pampelišky, konvalinky, fialky, jako by je někdo hrstěmi rozhazoval. Jezírko se čeřilo a blýskalo dýmavými a červenákovými paprsky. Všechno se chvělo jemnou nadýchanou krásou jara.

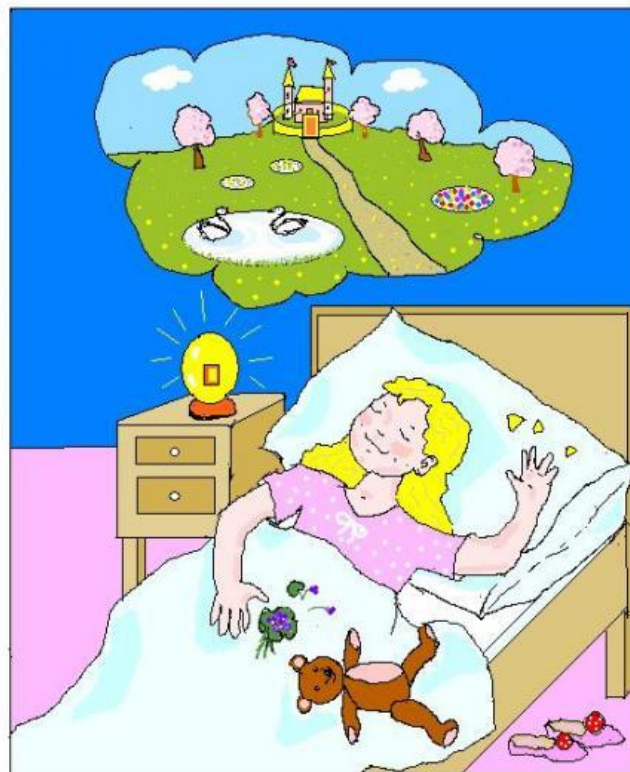
Královna lehce sestoupila ze schodů, a beránek vesele poskočil za ní. Ubírala se po pěšině právě k holčičkám. Hana se přikrčila za keř, vždyť má na sobě jen noční košili! Ale královna už holčičky uviděla, usmála se, utrhla zlaté vajíčko a podala je Haně, sehnula se, utrhla trs fialek a vložila ho do její druhé ruky.

Královna lehce kráčela dál podél jezírka. Labutě volně pluly ve vodě vedle ní. Chvillemi je hladila po hlavě a labutě se dotýkaly zobáky lemu jejího roucha. Větve stromů se skláněly a rozhazovaly spršky květů na cestu své vládkyni. Hana se dívala za průvodem vracejícím se k zámku a pevně tiskla v dlaních zlaté vajíčko a fialky.

Co teď? Musí se vrátit domů, musí být zase velká, vždyť takhle by jí tatínek a maminka nepoznali. Rozběhla se zpátky, ale nemůže najít kudy z vajíčka ven. Je zle, skoro se tu začíná bát. Najednou cítí, že letí a letí, až sebou trhla. Lekla se a otevřela oči. Kde je? Co se s ní děje?

Vždyť je ve své postýlce! Divže se nerozplakala. Kde má zlaté vajíčko? Chtěla je dát tatínkovi a fialky pro maminku taky nemá! Musí se na sebe podívat, jestli není maličká jako holčička z vajíčka! Poodhrne peřinu – ne nohy má dlouhé jako před tím. I ruce jsou v pořádku. A co vajíčko? Je pořád na nočním stolku?

„Zlaté vajíčko nemám, fialky také ne, ale myslím, že jsem opravdu letěla“, myslí si Hanička. Nemohla uvěřit, že se jí to všechno jen zdálo. Zachumlala se do peřinky a znovu usnula. Na polštáři vedle její hlavy leželo několik drobných fialových kvíteků a malých zlatých střípků.

Jarmila Opravilová - Haniččin velikonoční sen

Toto je mírně zkrácená verze půvabné velikonoční pohádky autorky Marie Miškové-Raisové, učitelky, spisovatelky, dcery K.V.Raise. Žila v letech 1883 – 1968. Přepsala ji Magdalena Vlachová, podle ní pak účastníci jejího kursu Malování ve WINDOWS XP vytvářeli ilustrace.

<http://www.obrazkovysvet.cz/vismo/dokumenty2.asp?id=1726>

POZVÁNKY

Po stopách Václava Chaloupeckého

Skutečně ojedinělý projekt připravila pro milovníky historie Pekařova společnost Českého ráje v Jičíně. Už když se vysloví jméno její předsedkyně – PhDr. Evy Bílkové, archivářky města Jičína a velké patriotky Starých Hradů a našeho okolí vůbec, nikdo nemůže být na pochybách, že půjde o akci mimořádnou. **Ve dnech 21. a 22. dubna se koná v Jičíně a částečně v Dětenicích mezinárodní konference pod názvem: „Václav Chaloupecký a otazníky české a slovenské historiografie a kultury“.** Konference, která je věnována životu a dílu dětenického rodáka, historika a též rektora Univerzity Karlovy Václava Chaloupeckého (podrobněji o něm v příštím čísle). Bližší informace o programu konference najdete na našich webových stránkách. Pro nás je asi nejzákladnější **podvečerní část prvního dne konference, kdy se všichni účastníci přesunou do Dětenic, kde bude od 17.45 naučná vycházka k rodnému domu Václava Chaloupeckého a zejména (!) vycházka směrem od dětenického nádraží po lní cestou směrem k Bačalkám** (tudy se chodívalo škvárovkou na vlak nebo děti do školy). Asi v jedné třetině cesty stojí lípa a pod ní boží muka – křížek. **Ten bude právě 21. 4. 2017 po opravě slavnostně odhalen.** Proč právě křížek ve spojení s Václavem Chaloupeckým? Protože to byl on, kdo inicioval jeho vybudování jako poděkování za odvrácení smrtelné nemoci. Najděte si chvilku času a udělejte si procházku se zajímavým vyprávěním paní Bílkové. A jestli nebudete moc uchození, zajděte do dětenické sokolovny, kde je připraven kulturní program. Zrovna tak jako den následující (22. 4.), kdy se děteničtí blýsknou vystoupením nám dobře známé **operní pěvkyně Jany Rykové tentokrát v doprovodu japonské harfistky.**

Libáňský hudební máj 2017

A když už jsme se dostali až k vážné hudbě, malé avízo k **17. ročníku hudebního festivalu Libáňský hudební máj 2017.** Programovou publikaci i vstupenky si můžete zakoupit v libáňské knihovně u paní Hlaváčkové nebo v trafice už od příštího týdne. Festival zahajuje **v sobotu 13. května 2017 a opravdu hvězdně: v pořadu „Sandová, Chopin a ti druzí“ zazáří vynikající česká herečka Hana Maciuchová a klavírista světového formátu Ivo Kahánek.**

připravila Pavla Kaprasová

VELKÝ ZÁVOD DŘEVOKOLEK

Chystá se Velký závod DŘEVOKOLEK a jezditék všeho druhu. Termín ještě není pevně stanoven, ale je třeba se začít připravovat. **Předběžně počítejte s první červnovou sobotou 3.6.**

Toto číslo vychází 14. 4. 2016. Příští vydání Pramínku plánujeme na 19. 5. 2016.

Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.

Měsíčník/dvouměsíčník. Vydáván na Bačalkách. Vydavatel: Spolek Bačalský Pramínek, Bačalky 101, 507 23 Libáň, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239. Výtisk je zdarma. Tisk je hrazen z dobrovolných příspěvků občanů a příspěvku obce.

Tento výtisk připravili: Varhanová Alena, Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Zeler Slávek. Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor. Grafická úprava: J. Rukavičková. Tisk: Sl. Zeler. Další fotografie z akcí v obci najdete na www.bacalky.cz v sekci FOTOGALERIE.

Roznášku zajišťují: S. Zeler, S.Hodboď, Z. Šátková. **S náměty a připomínkami** se obračejte na kohokoliv z naší redakční skupiny nebo pošlete na email praminek.bacalky@seznam.cz, či vložte do schránky Pramínku u pivnice na Bačalkách nebo na plotě bývalého obecního úřadu u stanoviště kontejnerů na rozhraní obcí Bačalky-Lično. *Ve společenské kronice zveřejňujeme jména těch, kteří v daném měsíci oslaví „kulaté či půlkulaté“ výročí a těch, kteří jdou živostem již déle než 70 let. Pokud si nepřejete být uvedeni, sdělte to prosím redakci.*

Na tisk Pramínku přispěli: p. Matyáš 500Kč, Zemanovi 300Kč, p. Nechutová Kozodírky 200Kč, Poláčkovi 650Kč, Podzimkovi 250Kč, p. Nováková 100Kč, p. Maštálková 200Kč, Hovorkovi 500Kč, Šolcovi 400Kč, Fr. Pažout 250Kč, Ch. Blechová 200Kč, p. Pekárek 150Kč, p. Podhajský 100Kč, p. Chaloupková 200Kč, Nezbedovi 100Kč, p. Břízová – Eršilová 200Kč, Vobořilovi 280Kč, p. Moravec 200Kč, Pokorní Libáň 200Kč, Müllerovi 150Kč, p. Roštejnský 550Kč, p. Větrovská 150Kč.

Děkujeme za spolupráci a podporu. Vítáme vaše příspěvky, náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.